

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

Prețul gazetei :

Pe an . . . . . 15 cor.
Pe jumătate de an . . . . . 8 „
Pentru străinătate . . . . . 20 „

Redacția și administrația :

Cernăuți, strada Dominicului 16 A

Apare în fiecare Duminică.

Inseratele :

Un rând petit odată . . . 40 bani
De două ori . . . . . 70 „
De trei ori . . . . . 100 „
Un număr costă 30 bani.

Restabilirea Bucovinei.

Spre a sfătui asupra măsurilor de trebuință pentru a înlătura stricăciunile pricinuite de războiu, s'a întrunit Marți, în 9 April, pentru întâia oară comisiunea pentru restabilirea Bucovinei, fiind de față și ministrul lucrărilor publice Emil de Homann. Acesta a deschis adunarea, rostind cam următoarele cuvinte :

Poporul din Bucovina a dovedit în războiu atâta credință și dragoste pentru împărat și împărăție, încât țeara a ajuns la un renume strălucit. De aceea împărăția este dătoare, să răsplătească meritele poporului, să-i sară în ajutor în nevoia lui de azi și să vindece ranele pricinuite de războiu. În numele stăpânirii vă împărtășesc, că ea, conștie de datoria ei, va face totul, ca să înlătore cât mai cu temei și cât mai iute stricăciunile făcute. Adevărat că restabilirea țării întimpină mari greutăți. Deocamdată lipsesc toate materialile și drumurile de fier sunt astfel de astupate, încât mai nu este cu putință de a le aduce din alte locuri. Dară cu voință tare vom învinge și greutățile aceste cu atât mai vărtos, cu cât Bucovina are mari bogății de lemn, var, peatră, hleiu și de celelalte lucruri trebuincioase pentru clădirea caselor dărămate. Se înțelege de sine, că, ca să ajungem la țelul dorit, trebuie să ne facem un plan bine chibzuit. Planul însă este acuma făcut. Mai mult sunt asigurați deja și banii de trebuință, și chiar și aparatul de îndeplinire este pus în picioare. Am fost uimit, văzând în călătoria mea prin țeară, că în unele

locuri s'a și început cu lucrul. De aceea nu mă îndoiesc, că vom reuși pe deplin a tocmi din nou țeara. Eu însă doresc, nu numai să înlătur stricăciunile, ci să fac să înflorească din nou țeara. Și am nădejde, că având a face cu un popor, pe cât de credincios, pe atât de destoinic și străbătător, voi ajunge și ținta aceasta. Chiemarea comisunii este să mă sprijinească în stăruințele mele.

După ministru a vorbit deputatul Aurel Onciul. Cuvântarea lui o vom publica-o mai târziu în toată întinderea ei. El a cerut, ca mai întâi să li se deie țeranilor mai mult pământ, parcelându-se în parte moșiile boierilor și îndeosebi »obșniturile« fondului religios.

Căci țeranii, arând orice petec, scot din pământ mult mai mult rod, decât boierii. Fiecare țaran, este în stare să lucre împreună cu familia sa 5 fălci de loc, și atâta i s'ar cuveni deci. A-i da puțința, să-și întindă gospodăria până la mărimea aceasta este datoria stăpânirii, și prilejul este cât se poate de bun. Căci, pierzând boierii toate vitele și mașinile lor, și prețul lucrurilor acestora fiind mereu urcat, ei nu sunt în stare să cumpere vitele trebuincioase, și să-și lucre cu ele întregul lor pământ. De aceea ei să văd siliți, să vândă o parte. Împărăția și țeara nu are decât să organizeze și să sprijinească vânzarea și cumpărătura, ca țeranii să prindă la putere. Mai departe ar trebui să se zăgărească și să se prefacă în electricitate apele de munte, că prin electricitate să se înlocuiască munca oamenilor și a viteilor, azi atât de rară și de scumpă.

În urmă împărăția, ca să deschidă agonisită nouă, să înceapă a săpa după naftă, de care de sigur țeara are belșug. Deputatul Onciul a făcut următoarele propuneri, cari s'au primit unanim de întreaga comisie.

1. La tocmita țerii nu are să se poarte grijă numai de înlăturarea stricăciunilor, ci mai vărtos de redicarea și înflorirea tuturor ramurilor de gospodărie.

2. La restabilirea agriculturii să se stăruiească numai decât a mări moșia țărănească prin parcelarea moșiilor boierești, chiar și prin mijlocul exproprierii (vânzării de silă).

3. Spre a putea lucra pământul mai cu temei, să se iale în ajutor și electricitatea și spre scopul acesta să se folosească mereu multele ape curgătoare din țeară.

4. Fiind destulă electricitate, prișosul să se întrebunțeze spre a săpa naftă și a desgropa și comoara aceasta.

După deputatul Aurel Onciul au vorbit încă domnii Lukaszewicz, Hormuzachi, Grigorovici, Sârbu, Stefanowicz, Keschmann, Schnirch și Tittinger exprimând diferite dorințe și făcând mai multe propuneri.

Tuturora, ministrul Homann, li-a răspuns cam următoarele :

Deja sfatul de azi a dovedit, cât de binecuvântat a fost gândul de a înființa comisia de față. Abia patru ceasuri am vorbit împreună, și au ieșit la iveală o mulțime de planuri minunate. Petrecând propunerile făcute, voiesc să deosebesc între cele ce privesc restabilirea țerii și cele ce au de scop înflorirea ei. Domnul deputat Onciul ne-a arătat în mod strălucit,

câte comori bogate are țeara aceasta, ce raiu s'ar putea face din ea și ce trebuie să începem ca să o și prefacem în raiu. Deși pașii aceștia trec peste marginea restabilirii, se înțelege de sine, că totuși putem și trebuie chiar să ne lămurim asupra lor în comisia de față. Și lămurindu-ne, recunoaștem cu drag, că propunerile D-Sale sunt de tot potrivite. Dacă el a cerut să ne folosim de apele țerii și să le prefacem în electricitate, mi-a vorbit mie din inimă. Căci eu singur am înaintat sfatului împărătesc un proiect de lege, prin care voiesc să înlesnesc prefacerea apelor în electricitate. Mi-i adevărat rușine că în împărăția noastră și în Bucovina, atât de bogate în ape curgătoare, comoara aceasta încă nu a fost desgropată până acuma. E oara ultimă să o facem.

Deputatul Onciul a amintit și de naftă. Adevăresc că el acuma înainte de mai mulți ani m'a făcut luător de seamă și la comoara aceasta. Și planul lui mi s'a părut atât de bun, încât din parte-mi l-am făcut luător de seamă și pe ministrul financelor. Lucru era să se îndeplinească, când deodată a izbucnit războiul și ne-a silit să lăsăm treaba baltă. Se înțelege de sine, că eu, sfârșindu-se războiul, voi purta grijă să se sape după naftă.

Ce se atinge de restabilire, sunt și eu de părere, că pe lângă comisia țerii să se înființeze câte o comisie și în fiecare district. Președintele țerii mi-a spus, că a început chiar să le înființeze. Comisiuni de acestea se pot înființa și în fiecare comună mai mare.

La restabilire are să conlucre și poporul; modul cel mai bun de restabilire este, ca fiecare gospodar să-și tocmească însuși casa. Noi vom griji să-i dăm materialul de trebuință.

La restabilirea bisericilor și a școalelor nu socotim cu concurențele de mai înainte, pentru că concurențele acestea s'au desfăcut în războiu. Subvențiunile se vor hotărâ de președintele țerii și suntem gata să mărim împuternicirea lui în privința aceasta.

Lucru de căpetenie este însă, să grijim de materialul de trebuință, de lemn, de peatră, de cărămizi, de var și altele, precum și de muncitori de ajuns. Pentru aducerea materialului am făcut tot ce s'a putut. Partea cea

mai mare trebuie să o producem în țeară. Iar ca să avem mai mulți lucrători vroim să scoatem dela cătane cât de mulți se poate.

Lucrând mereu împreună trebui să izbutim. Plec din adunarea de azi cu încrederea întemeiată, că cu sprijinul D-Voastre vom ajunge numai decât ținta noastră. Dumnezeu să ne ajute!

Multi și sănătoși.

»Gazeta Poporului« delă Sibiu publică următorul articol, pe care-l reproducem în foaia noastră, fiind potrivit și pentru țărănimea noastră:

»Pe urma pustiirilor războiului oamenii s'au rărit. Toate popoarele încăierate acuși de patru ani în acest măcel înfiorător au îndurat pierderi simțite în șirurile lor. Pierderile acestea au fost pricinuite de-o parte prin nenumeratele jertfe ce le-a secerat moartea la fronturi și prin spitale, iar de altă parte prin numărul foarte scăzut al nașterilor. În locul puternicilor copaci culcați la pământ au răsărit foarte puține vârstare tinere.

Dar popoarele vreau să trăiască și fiecare vrea să cucerească pe seama sa cât mai mult loc sub soare. Aceasta o poate face însă numai acel popor, care-și sporește mereu numărul sufletelor și brațele sale muncitoare. Iată un lucru la care se cugetă astăzi conducătorii statelor și toți oamenii iubitori de neamul lor.

Mai greu li-se poate ajuta popoarelor îmbătrânite și desvâguite, din trupul cărora a secăt puterea de viață. Har Domnului, noi nu ne numărăm între acestea. Noi românii suntem un neam tânăr și plin de viață. Sporirea noastră urmează dela sine, ca a pomului celui sănătos, care odrăsește an de an, ca și când ar vrea să cuprindă cu brațele sale vâjnoase tot mai multă lumină dela soare. La noi trebuiesc luate numai măsuri ca această sporire firească să nu fie împedecată ori chiar zădărnicită. Dela ea atărnă viitorul nostru. Știți vorba: unde-s mulți puterea crește și dușmanul nu sporește. O pădure cu arbori deși și sănătoși înfruntă nepăsătoare și cele mai mari vijelii.

Împotriva acestor covârșitoare interese naționale păcătuiesc toți aceia cari nu vreau să ieie asupra lor da-

torințele sfinte de părinți, cari prin urmare se feresc de-a avea copii, ori se mulțumesc cu unu-doi. Cu durere trebuie să spunem că iubirea de averi, pofta după plăceri și râvna după un traiu fără griji au împins multe familii românești mai ales de prin Banat, în brațele urâte ale acestui păcat. Traiul în astfel de familii e lipsit de bucurii și nu-i plăcut nici lui Dumnezeu. Minteă acestor oameni trebuie luminaată cu făclia învățăturilor creștinești despre menirea omului pe pământ și despre datorințele lui familiare, în inimile lor trebuie trezită dragostea și bucuria de copii, cari sunt dar dela Dumnezeu și fericire pentru părinții cei buni. Când gândurile acestea vor prinde rădăcini în sufletul mamelor române, stoluri vesele de copii sănătoși și bine crescuți vor împodobi casele și ulițele satelor noastre.

Un mare rău, împotriva căruia până acum s'au luat prea puține măsuri, e moartea între copii. Ea face zădarnice multe chinuri ale mamelor și împedecă sporirea mai repede a poporului. E știut că viața copiilor până la 2 ani e mai amenințată. Locuințele nesănătoase, hrana neajungătoare și rea, adeseori negrija și neiscușința părinților primejduiesc viața fragedă a micilor copilași. E împede, că multe din aceste neajunsuri s'ar putea curma prin iubire și ajutor împrumutat între oameni.

Copiilor tăi le poți da numai ceea ce tu însuși ai. Din părinți sănătoși se nasc copii sănătoși. Sănătatea e un bun prețios, cu care bine trebuie să chivernisești. În decursul războiului s'au răspândit însă multe feluri de boale, la orașe și la sate, îndeosebi boalele așa numite lumești, cari aduc putregiune în sânul poporului și amenință viitorul lui. Prin felul tănuț cum se răspândesc, ele rod ca viermele cel ascuns la rădăcina pomului vieții trupești și sufletești și a poporului nostru. Nouă nu ne stau la îndemână multele mijloace pe cari le poate avea numai statul, ca să împedecă răspândirea acelor boale. Totuși, prin cărți scrise pe înțelesul poporului și prin sfaturi împărțite cu dragoste, medicii noștri pot fi de foarte mare folos. E rău că noi nu prea avem asemenea scrieri pe cari să le

putem răspândi în păturile largi ale țărănimii. Preoții și învățătorii noștri au și ei ca puțini alții puțința să împartă sătenilor povețe între ale sănătății. Reuniunile de femei, de înfrumusețare a bisericilor și alte întovărășiri sătești și-ar putea lua însărcinarea să sară într'ajutor cu vorba și cu fapta pentru a combate relele ce primejdiesc sănătatea și împedecă sporirea poporului. Nădăjduim că păcatul beției s'a împuținat și în locul lui au intrat trezvia și hărnicia și deodată cu ele bucuria de viață și de muncă. Când aceste virtuți vor avea stăpânire deplină peste sufletul poporului nostru, atunci și sănătatea lui trupească va fi asigurată, iar amândouă vor fi chezașia cea mai puternică pentru viitorul lui.

Poezii de războiu.

Frunză verde de harbuz
Vine-o cioară din sus
Cu veste și cu răspuns
Cu veste foarte amară
Pentru a mea inimioară.
Cioara începe a șovăi
Și din cioc a croncâni:
— Hei fetiță ai visat
Unde-ți stă badea picat?
La Rarancea în pădure
Lângă un strugurel de mure
Stă badea tău picat
În lupta pentru împărat.
— Frunză verde lacrimioare
Dă-mi Doamne aripioare
Să pot sbura până pe pat
Unde stă badea culcat
Cu picioru înfășurat.
Frunză verde de mohor
Dă-mi doamne moarte să mor
Să nu duc atâta dor.
Frunză verde de săcară
Nu mă lăsa doamne iară
Să duc viață așa amară.

Bodnariuc.

Dorul Bucovinencei.

Foaie verde trei granate,
Prin această mică carte,
Îți scriu dor și sănătate.
Află că sunt sănătoasă,
Însă nu tocmai voioasă,
Căci trăiesc cu dor și jele,
Fără nici o mângâiere.
De-ar fi vremea cât de bună,
Pentru mine-i tot furtună,
Că-i frumos și de trăit,
Pentru cine nu-i scârbit
Și trăiește liniștit.

Mândru-i timpul de lucrat,
Pentru cin' nu-i supărat
Și trăiește regulat.

Foaie verde trei migdale,
Cine are dor pe vale,
Mult îi pare noaptea mare;
Știe luna când răsare,
Trecând noaptea 'n supărare.

Foaie verde foi de nucă,
Cine are dor pe luncă,
Știe luna când se culcă
Și noaptea cât e de lungă.

Frunzuliță de-alunică.
Cine are ibovnică,
Mult îi pare noaptea mică.
Cine-a avat și-acum n'are,
Tare-i pare noaptea mare,
Dacă-i trece 'n supărare.

Cine are 'n lume-un drag,
Toată vremea-i tot beteag;
Bună oară știu de mine,
Cum sunt astăzi nu sunt mâne,
Cum sunt mâne nu's alt'dată,
Totdeauna's supărată.

Cât e lumița de mare,
Dorul meu păreche n'are;
Urc în deal, cobor în vale,
Mă topesc de supărare
Și de dorul dumitale.

Foaie verde busuioc,
Pasăre galbină 'n cioc,
Rău mi-ai cântat de noroc!
Mi-ai cântat ca viața mea
Toată să îmi fie rea,
S'o petrec tot singurea;
Mi-ai cântat zilele mele,
Ca toate să-mi fie rele,
Să nu mă bucur de ele.
Par'că ceriul cel de sus
Soarța mea ție ți-a spus,
Ca să-mi cânti viața scârbit,
Din leagăn până'n sfârșit.
Că supărată ce sunt,
Nu văd iarba pe pământ,
Nici luna pe ceriu mergând;
Nici o zi nu trece-odată,
Ca să nu fiu supărată.

Scrisă de **Elisaveta C.** către Panteimon Vicovan din reg. 22 al armatei teritoriale. Vicovan de 10 luni zace în spitalul orașenesc din Gmunden în urma unui reumatism ce și-l-a contras la piciorul stâng în luptele din Carpați. — Poezia mi-a fost trimisă de prietinel meu Cezar Modest Scalat, deputat în dieta Bucovinei, de prezent rănit (servește ca voluntar) în același spital.
(Din volumul II „Cântece din războiu“ de Dr. Dimitrie Cioloca.)

Știri mărunte.

Numire. Dep. Teofil Sîmionovici a fost numit consilier de curte la tribunalul superior din Lemberg. — Procurorul din Suceava dr. O. Băleanu a primit titlul de consilier de curte. — Pretorul din Stulpicani A. Bendas a fost numit consilier de tribunal. — Dl. Cornel de Tarnoviețchi, consilier superior la căile ferate, a fost numit locțiitor al conducătorului căilor ferate din Bucovina.

Decorați. Pentru ținuta patriotică și plină de jertfe înaintea dușmanului au fost decorați cu crucea de cavaler al ordinului Francisc Iosif cu decorația de războiu parohul dela sf. Paraschiva din Cernăuți George Șandru și actuarul consistorial Eugen Neșciuc. Pentru ținuta patriotică în timpul invaziunii dușmane au fost destinși cu titlul de consilier guvernial: directorul dela spitalul alienaților dr. Leon Cobilanschi, vicedirectorul dela spitalul țerii dr. Eudoxiu Procopovici și medicul primar dr. Eusebiu Isopescul. — Pentru ținuta patriotică în timpul invaziunii dușmane a fost decorat cu crucea de războiu pentru merite civile cl. III. primarul Toader Leuștean din Fundul-Moldovei. — Cu crucea de argint pentru merite cu coroană pe banda medaliei pentru vitejie a fost distinsă Aglaia Popescul, îngrijitoare de bolnavi la spitalul țerii din Cernăuți. — Stegariul Ioan Bologan dela regimentul de infanterie teritorială 22 a fost decorat pentru a doua oară cu medaila de argint clasa I. pentru vitejie.

Știri despre prizonieri se primesc la biroul Crucii Roșe din Cernăuți în guvernul țerii (etajul III). Toți aceia, cari voiesc să aibă informațiuni despre ostașii căzuți în mâinile dușmanului, n'au decât să se adreseze prin o cartă poștală la biroul acesta.

Întoarcerea pribegilor. Lunia trecută s'a ținut un sfat la guvernul țerii în chestiunea întoarcerii celor fugiți din Bucovina când au năvălit Rușii în țară. S'a hotărât, ca în timpul cel mai apropiat să se înceapă cu repatrierea pribegilor.

Banca țerii se va muta în sfârșit la finea lunei lui Aprilie dela Viena la Cernăuți.

Cântece din războiu. În anul 1915 a tipărit dl. dr. Dimitrie Cioloca din Caransebeș volumul I al „Cântecelor din războiu“ intitulat „Vitejești“. În anul 1916 a apărut volumul II din colecțiunea aceeași cu titlul „Dor și jale“. Subt impresia întâmplărilor uriașe din războiul acesta ostașii noștri au îmbrăcat toate durerile și durerile lor în versuri, ce le trimiteau pe acasă la părinți, surori, neveste, ibovnice ș. a. „dintre cari unele prin profunzimea ideilor și măestria versificării ar putea face onoare oricărui poet de talent“ — precum o spune dl. Cioloca în prefața volumului acestuia. Și intradevăr cântecele

aceste adunate cu atâta dragoste de dl. Cioloca adevărate odată mai mult zicala că „Românu-i născut poet“. Dl. Cioloca și-a câștigat un merit deosebit pentru literatura populară cu adunarea acestor poezii și nu ne îndoiim că volumul acesta va fi primi cu aceeași căldură ca și cel dintâiu în țerișoara noastră. Și aceasta cu atât mai mult că volumul acesta cuprinde și câteva poezii din Bucovina.

Ca motto la volumul acesta sunt puse următoarele versuri frumoase dintr'un cântec din războiu:

„ . . . . Și sicriu-i ferecat,
Că am murit pentru împărat;
Și sicriu-i cu lăcate,
Că am murit pentru dreptate;
Și la cap am cruciuliță,
Că am murit pentru credință!“

La alt loc publicăm din volumul acesta cântecul „Dorul Bucovinei“ comunicat autorului de dep. C. Scalat.

Volumul acesta se poate comanda la „Tipografia Diecezană“ din Caransebeș (Ungaria) și coastă 90 bani.

Muieri păcătoase. Ciudate vești am auzit despre pedeapsa, pe care au căpatat-o niște muieri păcătoase și fără de credință. Intr'un sat adecă s'a întors acasă bărbatul care de doi ani fusese pe câmpul de luptă. El avea barbă mare și năcazurile din războiu l-au schimbat într'atâta, că nevastă-sa nu l'a mai recunoscut. Sosind acasă a dat binețe la muier și a rugat-o să-i dea sălaș peste noapte. Când a fost pe la miezul nopții, iată că bate cineva la fereastră. Era drăguțul nevestei. Bărbatul stă și ascultă și nu zice nimic.

Când s'a făcut dimineață bărbatul s'a rugat de muier să-i gătească puțintică mâncare, ba i-a dat și bani, să se ducă să-i cumpere și carne, că zicea, că-i foarte flămând. Dar până-ce se duse muierea bărbatul se apucă și se rase, apoi își leapădă hainele cătănești și le îmbracă pe ale sale, pe cari le găsi în cuiu. Când veni acasă nevasta necredincioasă, ea găsi, în locul streinului, pe bărbatul său. Mare îi fu spaima, știindu-se vinovată. Ca s'o pedepsească bărbatul o desbracă de tot și o puse cu șezutul pe cuptorul ferbinte. Abia vecinii o scăpară de pedeapsa, pe care o meritase.

O altă întâmplare s'a petrecut în Pecica (Transilvania). Toată lumea a auzit, că prizonierii se întorc acasă. De aceea niște muieri, cari își făcură de lucru cu prizonieri ruși, dădură drum la drăguții lor și le spuseră, că

deacum să nu mai vină la ele. Rușii se rugară atunci să mai facă numai odată o zi dalbă și să-și mai petreacă odată la olaltă. Astfeliu se duseră cu toții la crăsmă, unde femeile băură, până se îmbătară. Fiind ei de ei în birt, putură să-și bată joc de muierile vinovate. Și ei le desbrăcară de tot și le băgară, pe fiecare în câte un sac. Apoi luară sacul în spate și hai cu el afară. Pe două inse le lăsare în sat în mijlocul drumului, iar pe a treia care era mai ușurică o duse Rusul până într'un șanț dela capătul satului. A doua zi oamenii le găsiră pe nenorocitele muieri, cari și-au uitat de credință, legate în sac, și de batjocura lumii. Tot satul s'a adunat și a răs de ele.

Calendar

Aprilie 1918.

Ziua	Calendarul vechiu	Cel nou
Duminică	1 Maria egipt.	14
Luni	2 P. Tit	15
Marți	3 C. Nichita	16
Miercuri	4 P. Iosif	17
Joi	5 M. Claudie	18
Vineri	6 P. Eutihie	19
Sâmbătă	7 P. Gheorghie	20
Duminică	8 Ap. Irodion și soții	21
Luni	9 M. Eupsihie	22
Marți	10 M. Terentie și Pompeiu	23
Miercuri	11 M. Antipa	24
Joi	12 P. Vasile	25
Vineri	13 M. Artimon	26
Sâmbătă	14 P. Martin	27

Pres. Nr. 254/St./18.

Publicarea de concurs.

Pentru ocuparea postului unui director de cancelarie la comitetul țerii cu salariul rangului VIII, anual 4704 cor., eventual al rangului IX anual 3760 cor. se publică concursul acesta.

Candidații pentru postul acesta au să înainteze petițiunile lor până în 10 Mai a. c. la comitetul țerii. Petițiunilor sunt de alăturat documentele:

1. despre studiile făcute (cel puțin absolvarea unei școli medii inferioare sau a unei școli ecvivalente), despre posturile ocupate până acuma și despre cunoștințele de limbi;

2. despre facultățile corporale și intelectuale, necesare pentru împlinirea datorințelor de serviciu;

3. despre antecedentele onorabile; candidații, cari nu se află în serviciul țerii pe lângă aceste încă:

4. despre indigenatul într'o comună din Bucovina precum și despre cetățenia austriacă;

5. despre o etate de cel mult 40 ani.

Candidații însurați au să inducă în petițiunile lor etatea soției precum și numărul și etatea copiilor.

Dela comitetul țerii al ducatului Bucovina.

Stanislau, în 26 Martie 1918.

Pres. Nr. 151/St./18.

Publicarea de concurs.

Pentru ocuparea posturilor de administrator superior la Spitalul țerii și la Spitalul alienaților din Cernăuți cu salariul rangului VIII, anual 4704 cor. și a postului de administrator la spitalul din Storojineț cu salariul rangului X, anual 2680 cor. și cu dreptul la o locuință în spital se publică concursul acesta.

Candidații pentru posturile aceste au să înainteze petițiunile lor până în 10 Mai a. c. la comitetul țerii. Petițiunilor sunt de alăturat documentele.

1. despre studiile făcute (cel puțin absolvarea unei școli medii inferioare sau a unei școli ecvivalente), despre posturile ocupate până acuma și despre cunoștințele de limbi;

2. despre facultățile corporale și intelectuale, necesare pentru împlinirea datorințelor de serviciu;

3. despre antecedentele onorabile; candidații cari nu se află în serviciile țerii pe lângă aceste încă:

4. despre indigenatul într'o comună din Bucovina precum și despre cetățenia austriacă;

5. despre o etate de cel mult 40 ani. Candidații însurați au să inducă în petițiunile lor etatea soției precum și numărul și etatea copiilor.

Candidații, cari se află acuma în serviciul țerii, vor fi preferați.

Dela comitetul țerii al ducatului Bucovina.

Stanislau, în 26 Martie 1918.

Abonați și răspândiți

FOAIA POPORULUI.